

‘माह्य’ मणिमालयाः १६४ संख्यको मणिः (वेदविभागो २)

C.S.S

अथ

महत्-सुत्तानि

[पुरुषसूक्त-विष्णुसूक्त-नारायणसूक्त श्रीसूक्त-
लक्ष्मीसूक्त-देवीसूक्तानि]

सह

तिष्ठद्द्

बायन्तः अष्टमसंस्करणम्] संगोषकः—पं० ओ० शिवदत्त मिश्र शास्त्री [म० ।)

देवानु

अस्य पुनर्मुद्रणे सर्वेऽधिकारा राजभाषानुसारेण प्रकाशयित्रा स्वायत्तीकृताः

Sat. S. K. K. K.

रुद्राभिषेकप्रयोगसहित

शुक्लयजुर्वेदीय-रुद्राष्टाध्यायी

अत्यन्त शुद्ध तथा प्रामाणिक तृतीय संस्करण

[सम्पादक—पं० श्रीशिवदत्तमिश्र शास्त्री]

इस पुस्तक से नित्य रुद्राभिषेक करने से भगवान् शङ्कर अत्यन्त प्रसन्न होते हैं। इसमें रुद्राभिषेक प्रयोग, षडङ्गन्यास, अभिषेकान्त पूजन इत्यादि विषय भी स-विस्तर दिये गये हैं। मोटे अक्षर में, पदच्छेदपूर्वक, मन्त्रपाठ की शुद्धता अत्युत्तम, ग्लेज़ कागज पर छापी गयी है। यह पुस्तक अद्यावधि इस शैली से कहीं नहीं छपी थी। मूल्य भी लागत मात्र ॥८॥ रखा गया है।

सर्वविधपुस्तक प्राप्तिस्थान —

मास्टर खेलाड़ीलाल ऐण्ड सन्स,

संस्कृत बुकडिपो,

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः

3017E7

2

हरिः ॐ ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः
 सहस्रपात् ॥ स भूमिः सर्वतस्त्पुत्वात्य-
 तिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥ पुरुष एवेदं सर्वं
 ॥ बाह्यद्रुतं व्यञ्च भाव्यम् ॥ उतामृतत्वस्ये-
 देवा नो मदन्नेनातिरोहति ॥ २ ॥ एतावानस्य

हेमातो ज्ज्यायौश्च पुरुषं ॥ पादोऽस्य
 द्विश्चा भतानि त्रिपादस्यामृतं द्विवि ॥ ३ ॥
 त्रिपादं ऽउदैत्पुरुषं पादोऽस्येहाभं व-
 त्पुनः ॥ ततो द्विष्वङ् व्यक्रामत्साशनान-
 शनेऽअभि ॥ ४ ॥ ततो विराड्जायत विराजो
 ऽआधि पुरुषं ॥ स जातो ऽअत्यरिच्यत
 पश्चान्द्रूमिमथो पुरः ॥ ५ ॥ तस्ममाद्यज्ञात्सं-
 ब्रुतं सम्भृतं पृषदाज्ज्यम् ॥ पशूस्तौश्चक्रे

वायुव्यानारुण्या ग्रास्म्याश्च ये ॥ ६ ॥
 तस्मद्वाद्यज्ञात्सर्वहुतऽऽक्रचुंसामानि जाहिरे ॥
 छन्दाश्चसि जाहिरे तस्मद्वाद्यज्ञस्तस्माद-
 जायत ॥ ७ ॥ तस्मादश्वाऽऽजायन्त ये
 के चोभयादतः ॥ गावो ह जाहिरे तस्मा-
 त्तस्माज्जाताऽअजावयः ॥ ८ ॥ तं व्यज्ञं
 बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः ॥ तेन
 देवाऽअयजन्त सृष्ट्याऽऽकृषयश्च ये ॥ ९ ॥

अत्परुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ॥
 मुखं किमस्यासीत्किं बाहू किमरू पादा
 उच्येते ॥ १० ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासी-
 द्बाहू राजन्यः कुतः ॥ ऊरू तदस्य यद्वै-
 द्यः पद्भ्यां शूद्रोऽजायत ॥ ११ ॥
 चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽअजा-
 यत ॥ श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखान्नि-
 रजायत ॥ १२ ॥ नाभ्यां आसीदन्तरिक्षं

शीष्णर्णौ द्यौः समवर्तत ॥ पृथ्वा भूमिर्दिशः
 श्रोत्रात्तथा लोकौ २ ॥ ऽअंकल्पयन् ॥ १३ ॥
 अत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत ॥ ब्रह्म-
 न्तो ऽस्यासीदाज्ज्यं ग्रीष्मम ऽदुधमः शरद्धविः
 ॥ १४ ॥ सप्तास्यासन्न्यारिध्यास्त्रिःसप्त
 समिधः कृताः ॥ देवा यद्वाहं तन्ववाना ऽअब-
 ध्नन्त्पुरुषं पशुम् ॥ १५ ॥ यज्ञेन यज्ञमयजन्त
 देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्न्यासन् ॥ ते

हु नाकं महिमानं सचन्तु यत्र पृथु साध्याः
सन्ति देवाः ॥ १६ ॥

❖ इति पुरुषसूक्तं समाप्तम् ❖

अथ विष्णुसूक्तम् ।

ॐ विष्णवे नमः ॥ विष्णोर्ननु कं वीर्याणि
प्रबोचं ययः पार्थिवानि विमर्मे रजांसि ।
योऽअस्वहं मायदुत्तरं सुधस्थं विचक्रमाण-
स्त्रेधोरुणायो विष्णवे त्वा ॥ १ ॥ प्र तद्द्वि-

षणस्तवले व्वीर्येण मर्गोन भीमः कुचरो
 गिरिष्ठाः । सर्योरुषु त्रिषु विवक्रमणे षव-
 धिक्षियन्ति भवन्नानि विवशा ॥२॥ विष्णो
 रराट्मासि विष्णोः पृष्ठमासि विष्णोश्शत्र
 स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवोऽसि वैष्णव-
 मासि विष्णवे त्वा ॥३॥ प्र विष्णवे शषमैत
 मनमं गिरिक्षितं उरुगायाय वृष्णो । य इदं
 दीर्घं प्रयतं सधस्थमेवो विममे त्रिभिरित्प-

देभिः ॥४॥ इदं विवर्णविचक्रमे त्रेधा निदधे
 पदम् । समूहमस्य पा०सुरे त्रीणि पदा
 विचक्रमे विवर्णगोपा अदाभ्यः ॥५॥ यस्य
 त्री पूर्णा मधुना पदान्यक्षीयमाणा स्वधया
 मदन्ति । य उ त्रिधा तु पृथिवीमत ह्यामेका
 दाधार भवनानि विश्वा ॥६॥ तदस्य प्रिय-
 माभि पार्थो अस्यां नरो यत्र देवयवो मद-
 न्ति । उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था विवर्णोः

पदे परमे मध्व उत्सः ॥७॥ ता वां वास्तून्य-
इमसि गमध्वै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः ।
अत्राहु तदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमव-
भाति भूरि ॥ ८ ॥

❀ इति श्रीविष्णुसूक्तं समाप्तम् ❀

अथ नारायणसूक्तम् ।

ॐ नारायणाय नमः ॥ सहस्रशीर्षं देवं
विश्वाक्षं विश्वशं भुवम् । विश्वं नारायणं देव-

मक्षरं परमं प्रभुम् । विश्वतः परमं नित्यं
 विश्वं नारायणं हरिम् । विश्वमेवेदं पुरुष-
 स्ताद्विश्वमुपजीवति । पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं
 शाश्वतं शिवमच्युतम् । नारायणं महा-
 ज्ञेयं विश्वात्मानं पुराथणम् । नारायणः पर
 ब्रह्मं तत्त्वं नारायणः परः । नारायणः परो
 ज्योतिरात्मा नारायणः परः ॥ नारायणपरो
 ध्याता ध्यानं नारायणः परः । यच्च किञ्चि-

ज्ञांगत्सर्वं दुश्यते श्रूयतेऽपि वा । अन्तर्बहिश्च
 तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥१॥ अन-
 न्तमवययं कविं संसृजेऽन्तं विश्वशं भुवम् ॥
 पद्मकोषप्रतीकाशुं हृदयं चाप्यधोमुखम् ।
 अथो निष्ठया वितस्तां तु नाभ्यामुपरि
 तिष्ठति । हृदयं तद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं
 महत् । सन्ततं शिराभिस्तु लम्बत्या कोश-
 सन्निभम् । तस्यान्तं सुषिरं सूक्ष्मं तस्मि-

न्तसर्वं प्रतिष्ठितम् । तस्य मध्य महानग्नि-
 विंशवाचिर्विश्वतोमुखः । सोऽग्रभग्विभञ्ज-
 न्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः । तिर्यग्ध्वमधः-
 शायी रुद्रमयस्तस्य सन्तताः । संतापयति स्व-
 देहभावादतलमस्तकम् । तस्य मध्ये बहि-
 शिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थिता ॥२॥ नील-
 तौयदमध्यस्था विद्युल्लेखेव भास्वरा । नीवा-
 रुशकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा । तस्याः

शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः । स
 ब्रह्मा स शिवः (स हरिः) सेन्द्रः सोऽक्षरः
 परमस्वराद् ॥ ३ ॥ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म
 पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् । ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं
 विश्वरूपाय नमः ॥४॥ ॐ नारायणाय
 विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः
 प्रचोदयात् ॥ ५ ॥

❀ इति श्रीनारायणसूक्तं समाप्तम् ❀

अथ श्रीसूक्तम् ।

६०

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ हिरण्यवर्णां
 हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम् ॥ चन्द्रां हिरण्मयीं
 लक्ष्मीं जातवेदो म आबंह ॥ १ ॥ तां म आबंह
 जातवेदो लक्ष्मीमनपगुमिनीम् ॥ यस्यां
 हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥ २ ॥
 अश्वपुर्वा रथमध्यां हस्तिनादप्रबोधिनीम् ॥
 श्रियं देवीमुपहृये श्रीर्मा देवी जुषताम् ॥ ३ ॥

कौ सोऽस्मि तां हिरण्यप्राकारामाद्रां ज्वलन्तीं
 तूसां तर्पयन्तीम् ॥ पृद्धमे स्थितां पृद्धमवर्णां
 तामिहोपहृये श्रियम् ॥ ४ ॥ चन्द्रां प्रभासां
 यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदा-
 राम ॥ तां पद्मनोमिं शरणं प्रपद्येऽअलक्ष्मीम्म
 नश्यतां त्वां वृणे ॥ ५ ॥ आदित्यवर्णे तपसो-
 ऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ॥
 तस्य फलानि तपसा नुदन्तु माथान्तरायाश्च

बाह्याऽअलक्ष्मीः ॥ ६ ॥ उपैतु मां देवसखः
 कीर्तिश्च मणिना सह ॥ प्रादुर्भूतो सुराष्ट्रे-
 ऽस्मिन्कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ ७ ॥ भुतिप-
 पासामंलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ॥
 अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वा निर्णेतु मे गृहात् ॥ ८ ॥
 गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ॥
 ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियम्
 ॥ ९ ॥ मनसं काममाकूतिं व्वाच सत्य-

मशीमहि । पशनांॐ रूपमन्नस्य मायि श्रीः
 श्रयतां यशः ॥ १० ॥ कर्दमेन प्रजा भता मायि
 सम्भव कर्दम ॥ श्रियं वासय मे कुले मातरं
 पद्ममालिनीम् ॥ ११ ॥ आपः स्रजन्तु स्नि-
 ग्धानि चिह्नीतु वंस मे गृहे ॥ नि च देवी
 मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ १२ ॥ आद्रा
 पुष्करिणीं पुरीं पिङ्गलां (सुवर्णां हेम)
 पद्म मालिनीम् ॥ चन्द्रां हिरण्यं लक्ष्मीं

जातवेदो मु आवंह ॥ १३ ॥ आर्द्रा यः क-
 रिणीं यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ॥ सूर्या
 हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मु आवंह ॥ १४ ॥
 तां मुऽआवंह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामि-
 नीम् ॥ यस्यां हिरण्यं प्रभूतिं गावो दास्यो-
 ऽश्वान्विन्देयं पुरुषानुहम् ॥ १५ ॥ यः शुचिः
 प्रयतो भूत्वा जुहुयां दाज्यमन्वहम् ॥ सूक्तं
 पञ्चदशच च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ १६ ॥

अथ लक्ष्मीसूक्तम् ।

श्रीः ॥ सरसिजुनिलये ! सरोजहस्ते !
 धवलतरे ! शुभगन्धमाल्यशोभे ! ॥ भग-
 वति हरिवल्लभे ! मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि
 प्रसीद मुह्यम् ॥ १ ॥ धनमग्निर्धनं वायुर्धनं
 सूर्यो धनं वसुः ॥ धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणो
 धनमस्तु मे ॥ २ ॥ वैनतेयं सोमं पिब सोमं
 पिबतु वृत्रहा ॥ सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं

ददातु सोमिनः ॥ ३ ॥ न क्रोधो न च मा-
 त्सर्यं न लोभो नाऽशुभा मतिः ॥ भवन्ति
 कृतपुण्यानां भक्तानां सुक्तजापिनाम् ॥ ४ ॥
 पद्मानने ! पद्म उरु पद्माक्षि पद्मसम्भवे ॥
 तन्मे भजसि पद्माक्षि येन सौख्यं लभा-
 म्यहम् ॥ ५ ॥ विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं
 माधवाप्रियाम् ॥ विष्णाप्रियां सखीं देवीं नमा-
 म्यच्युतवल्लभाम् ॥ ६ ॥ महालक्ष्म्यै च विद्महे

विष्णुपुत्र्यै च धीमहि ॥ तन्नो लक्ष्मीः
 प्रचोदयात् ॥ ७ ॥ पद्मानुने पद्मिनि पद्म-
 पत्रे पद्मप्रिये पद्मदलायताक्षि ॥ विश्वप्रिये
 विश्वमनोऽनुकुले त्वत्पादपद्मं मयि सन्नि-
 धुत्स्व ॥ ८ ॥ आनन्दः कर्दमश्चैव चिह्नीत
 इति विश्रुताः ॥ ऋषयस्तै त्रयः प्रोक्ताः स्वयं
 श्रीरेव देवता ॥ ९ ॥ ऋण-रोगादि-दारिद्र्यं
 पापञ्च अपमृत्यवः ॥ भय-शोक-मन-स्तापा

नश्यन्तु मम सर्वदा ॥ १० ॥ श्रीवर्चस्वमा-
युष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानं महीयते ॥
घनं धान्यं पुशुं बहुपुत्रलाभं शतसंवत्सरं
दीर्घमायुः ॥

❀ इति श्रीलक्ष्मीसूक्तं समाप्तम् ❀

अथ देवीसूक्तम् ।

देव्यै नमः ॥ ॐ देवीरापहं शुद्धा द्यौ-

द्रुतवत् सुपरिविष्टा देवेषु सुपरिविष्टा वयं
 परिवेष्टारो भूयास्म ॥ १ ॥ ॐ देवीरापो
 अपां नपाह्यो वं ऽकुर्मिह विष्ट्य ऽइन्द्रिया-
 वान् मदिन्तमहं । तं देवेभ्यो देवत्रा दत्त
 शुक्लपेभ्यो येषां भागस्त्य स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ
 देवीराप ऽएष वो गर्भस्तथं सुप्रतीतुं
 सुभृतं बिभृत । देवं सोमैष ते लोकस्तस्मिञ्छं
 च वक्ष्व परि च वक्ष्व ॥ ३ ॥ ॐ देवीद्वारो

ऽअ॒श्विना॑ भिष॒जैर्न॑न्द्रे सर॒स्वती॑ । प्राणं॑ न
 वी॒र्यं॑ ना॒सं द्वा॒रो द॒धुरि॑न्द्रि॒यं व॑स॒वने॑ व॒सु-
 धे॒यस्य॑ व॒व्यन्तु॑ यज॑ ॥४॥ ॐ दे॒वी ऽउ॒षा-
 सा॑वा॒श्विना॑ सु॒त्रामे॑न्द्रे सर॒स्वती॑ । ब॒लं न॑ ब॒वाच॑-
 मा॒स्य ऽउ॒षाभ्या॑ द॒धुरि॑न्द्रि॒यं व॑स॒वने॑ व॒सुधे॑-
 य॒स्य व॒व्यन्तु॑ यज॑ ॥ ५ ॥ ॐ दे॒वी जो॒ष्टी
 सर॒स्वत्य॑श्चि॒नेन्द्र॑म॒वर्द्ध॑यन् । श्रो॒त्रं न॑ क॒र्ण-
 यो॒र्यशो॑ जो॒ष्टीभ्या॑ द॒धुरि॑न्द्रि॒यं व॑स॒वने॑

वसुधैयस्य व्यन्तु यजं ॥ ६ ॥ ॐ देवी-
 ऊर्जाहिती दुर्गे सुदुर्धन्द्रे सरस्वत्याश्चिना
 भिषजावतः । शक्नु न ऊज्योति स्तनयोरा-
 हुती धत्त इन्दियं वसुधैयस्य व्य-
 न्तु यजं ॥ ७ ॥ ॐ देवीस्तिस्तिस्तिस्ती देवी-
 रश्चिनेडा सरस्वती । शूषं न मदुध्ये नाभ्या-
 मिन्द्राय द्युरिन्दियं वसुधैयस्य
 व्यन्तु यजं ॥ ८ ॥ ॐ देवीद्वारः इन्द्रः

सङ्घ्याते द्वीद्वीर्यामन्नवर्द्धयन् । आवत्सेन
 तरुणेन कुमारेण च मीवतापाव्वाणश्च रेणु
 ककाटन्नदन्तां व्वसुवने व्वसुधेयस्य व्वय-
 नन्तु यजं ॥ ९ ॥ ॐ देवी ऽउषास्तानकेन्द्रं
 व्वयज्ञे प्रयत्यहेताम् । देवीव्विश प्राया-
 सिष्ठां सुप्तीते व्वसुधिते व्वसुवने व्वसु-
 धेयस्य व्वीतां व्वयजं ॥ १० ॥ ॐ देवी जोष्टी
 व्वसुधिती देवमिन्द्रमवर्द्धताम् । अयाव्वय-

नन्याद्या दृष्टेषां स्यान्नन्या ब्वक्षुदृष्टसु
 ब्वीर्याणि यजमानाय शिक्षिते ब्वसुवने
 ब्वसुधेयस्य ब्वीतां यजं ॥ ११ ॥ ॐ देवी
 ऊर्जाहिती दुधे सदुधे पयसेन्द्रमवर्द्धताम् ।
 इषमूर्जमन्न्याब्वक्षुत्सग्धिं सपीतिमन्न्या
 नवेन पूर्वं दयमाने पुराणेन नवमधाता-
 मूर्जमूर्जाहितीऽऊर्जयमाने ब्वसु ब्वा-
 र्याणि यजमानाय शिक्षिते ब्वसुवने

ववसुधेयस्य ववीतां वयजं ॥ १२ ॥ ॐ देवी-
 स्तिस्रास्तिस्रो देवीः पतिमिन्द्रमवर्द्धयन् ।
 अस्पृक्षद्भारती दिवङ् रुद्रैर्यज्ञं सरस्व-
 तीडा ववसुमती गृहान्नवसुवनै ववसुधेयस्य
 वव्यन्तु वयजं ॥ १३ ॥ ॐ देवीद्धारो ववयो-
 धसुङ् शुचिमिन्द्रमवर्द्धयन् । उषिष्णाहा वल्ल-
 नन्दसेन्द्रियं प्राणमिन्द्रे ववयो दधद्द्वसुवनै
 ववसुधेयस्य वव्यन्तु वयजं ॥ १४ ॥ ॐ देवी

ऽउषासानक्तकां देवमिन्द्रं व्वयोधसं देवी
 देवमवर्द्धताम् । अनुष्टुभा च्छन्नदसेन्द्रियं
 बलमिन्द्रे व्वयो दधद्दसुवने व्वसुधेयस्य
 व्वीतां अयज ॥ १५ ॥ ॐ देवी जोष्टी व्वसु-
 धिती देवमिन्द्रं व्वयोधसं देवी देवमवर्द्धताम् ।
 बहूत्या च्छन्नदसेन्द्रियं श्रोत्रमिन्द्रेव्वयो
 दधद्दसुवने व्वसुधेयस्य व्वीतां अयज ॥ १६ ॥
 ॐ देवी ऽरुज्जार्हुती दुधे सुदुधे पयसेन्द्रं

ॐ देवी देवमवर्द्धताम् । पृङ्क्त्या
 च्छुन्नदसेन्द्रियं शुक्लमिन्दु
 दृष्टुवने ववसुधेयस्य वीतां यज ॥ १७ ॥
 ॐ देवीस्तिस्त्रास्तिस्त्रो देवीर्व्वयोधसं पति-
 मिन्दुमवर्द्धयन् । जगत्या च्छुन्नदसेन्द्रिय
 शुश्रूषमिन्दु ववयो दधदृष्टुवने ववसुधेयस्य
 वव्यन्तु यज ॥ १८ ॥ ॐ देवी द्यावापृथिवी
 मुखस्य वामह्य शिरो राट्ठ्यासं देवयजने

पृथिव्व्याः । मखाय त्वा मुखस्य त्वा
 शीषर्णे ॥ १९ ॥ ॐ देव्यो व्वम्भयो भूतस्य
 प्रथमजा मुखस्य बोध्य शिरो राङ्ग्यास
 देवयजने पृथिव्व्याः । मखाय त्वा मुखस्य
 त्वा शीषर्णे ॥ २० ॥

* इति देवीसूक्तं समाप्त *

सर्वविधपुस्तकप्रामिस्थानम्—

मास्टर खेलाडीलाल ऐण्ड सन्स

संस्कृत बुकडिपो,

कचौड़ीगली, बनारस-१

❀ स्व० पण्डितश्रीवायुनन्दनमिश्रकृतग्रन्थरत्नानि ❀

अर्कोविवाहः	...	...	मूलशान्तिः—भाषाटीका	...	॥३॥
वपनयनपद्धतिः—भाषाटीका	...	...	अस्याः—हृदयानन्दजनकं चक्रम्	...	॥३॥
कुम्भविवाहः	...	...	रक्षयागपद्धतिः—मूलभात्रम्	...	२॥
गयाश्राद्धपद्धति—मूलभात्रम्	...	...	वास्तुशान्तिप्रयोगः—	...	॥३॥
ग्रहप्रयोगः—अर्थात् ग्रहशान्तिः	...	...	वाशिष्ठीहवनपद्धतिः—भाषाटीका	...	॥३॥
चतुर्दिक्प्रतोयद्रव्यचक्रम्—सुमनोहरम्	...	...	विवाहपद्धतिः—भाषाटीका	...	॥३॥
दुर्गासप्तगती—पत्रात्मकम्	...	...	विष्णुयागपद्धतिः—	...	२॥
दुर्गासप्तगती—	...	...	आद्धसंग्रहः—नूतनश्राद्धविवेकः मूलभात्रम्	...	५
नवग्रहचक्रम्—	...	...	आवणीप्रयोगः—मूलभात्रम्	...	१॥
पञ्चदानपद्धतिः—मूलभात्रम्	...	...	श्रीसत्यनारायणव्रतकथा—चमरकारसंयुक्तः	...	...
पञ्चाङ्गपद्धतिः—	...	...	हिन्दीटीकासहिता	...	॥३॥
प्रतिष्ठासहोदधिः—	...	...	शिलान्यासदेहलीन्यासपद्धतिः	...	॥३॥
प्रेतमञ्जरी—भाषाटीकासहिता	...	...	सर्वतोभद्रचक्रम्—अतीवरमणीयम्	...	॥३॥
मण्डपकुण्डनिधिः—आ० टी०	...	...	त्रिपिण्डीश्राद्धपद्धतिः—मूलभात्रम्	...	॥३॥

पुस्तकप्रतिस्थानम्—मास्टर खेलाड़ीलाल ऐण्ड सन्स, संस्कृत बुकडिपो, कचौड़ीगली, वनारस

मुद्रकः—श्रीमन्नालाल अभिमन्यु एम० ए०, मास्टर प्रिण्टिङ्ग चकर्स, बुलनाला, काशी ।

❀ इति ❀

शत-सूक्तानि

❀ समाप्तानि ❀